آینه

ایران

سرمقاله: «روحانی، گرایش به شرق منهای غرب‌ستیزی»؛ محمد نوری

اکنون مدیران دیپلماسی برای این سوال که سفر روحانی به قلب شرق چه تفاوتی با اندیشه‌های پیشینیان دارد پاسخی روشن دارند. آنها می‌گویند آنچه تحت عنوان رویکرد به شرق در گذشته ارایه شد تفسیری نادرست از یک اندیشه منطقی بود. مجریان این تفسیر اشتباه از شرق‌گرایی، بر این پندار بودند که اسباب و عوامل یورش و خیزش شرق علیه سیطره کهن غرب فراهم شده است و تا آخرین روزهای حضور خویش در مسند قدرت به امید سقوط و زوال قطب غرب در سایه ظهور قدرت شرق بودند... سفر به پکن در هر حال آزمونی برای دیپلماسی روحانی است. به نظر می‌آید در این انتخاب، عنصر «زمان» نیز به یاری دیپلماسی ایران آمده است. بساط مذاکره ایرانی‌ها با چین و روسیه زمانی گسترده شده که تهران به‌واسطه شش ماه چانه‌زنی در ژنو و وین توانسته اعتماد نسبی اروپا و آمریکا را به خود جلب کند و از این رهگذر میزان وابستگی به دو قدرت حریف (چین و روسیه) را تقلیل دهد.

اعتماد

یادداشت: «مسیرهای فراروی سیاست خارجی» الهه کولایی

این تصور که گروه‌بندی‌های منطقه‌ای بتواند جایگزین تعامل سازنده ایران با جهان به‌ویژه کشورهای غربی شود با واقعیت‌های سیاست جهان کنونی تطابق و سازگاری ندارد و به‌نظر می‌رسد موفقیت این سیاست در گرو نگاه متوازن و متعادل به ضرورت‌های برآمده از موقعیت خاص ایران است که تنظیم روابط هم با کشورهای پیشرفته غربی در آمریکا و اروپا و اعتمادسازی با آنان از یک‌سو و توسعه روابط دوجانبه و چندجانبه با قدرت‌های شرقی به ویژه چین و روسیه از سوی دیگر را الزامی می‌سازد.

وطن امروز

یادداشت: «پارادوکس تحمل سیاسی» حسین بابازاده مقدم

حمید جلایی‌پور... اخیرا با انتشار یادداشتی از برکناری فرماندار بروجرد استقبال کرده است و رییس‌جمهور را تشویق به ادامه این روند می‌کند... اگرچه در یک نگاه کلی عزل فرماندار بروجرد یک ضعف برای دولت و به‌نوعی گربه را دم حجله کشتن تلقی می‌شود برای فرمانداران دیگر و استانداران که ممکن است خطوط قرمز افراط‌گرایانه اصلاح‌طلبی را به‌خوبی درک نکرده باشند اما تشویق دولت توسط کسانی که خود را داعیه‌دار آزادی بیان، گفت‌وگو، تحمل و مبارزه با سانسور معرفی کرده‌اند، فصلی فراموش‌نشدنی و پارادوکسی خنده‌دار در مرام سیاسی گروه منحل موسوم به جبهه مشارکت است... عاقلانه‌تر این است که دولت در حد امکان فاصله خود را با عناصری از این دست حفظ کرده و به دامی که دیگران را قبلا گرفتار کرده، خود را نینداخته و...

خراسان

«جمله حساب توییتر انگلیسی منسوب به روحانی درباره «شادی»»

حساب توییتر منسوب به دکترحسن روحانی، رییس‌جمهور، جمله‌ای را به زبان انگلیسی توییت کرده که معنای فارسی‌اش این است: «شادی حق مردم ماست، ما نباید در مورد رفتارهای ناشی از شادی سختگیر باشیم.» در همین حال برخی رسانه‌های خارجی از جمله بی‌بی‌سی و رادیو آمریکا مدعی شده‌اند: کلیک این توییت، که جمله‌ای از سخنان یک‌سال پیش روحانی است واکنشی است به بازداشت چند جوان که ویدیویی را روی آهنگ «هپی» یا شادی یک خواننده آمریکایی ساخته‌اند و در فضای مجازی منتشر شده است.

گمانه‌زنی درباره دوران پسا «اشتون»

«شگفتی اکتبر» در راه است؟

محمدحسن نجمی

«سورپرایز اکتبر» پایان ماموریت «کاترین مارگارت اشتون» خواهد بود. اکتبر (مهر- آبان) امسال می‌تواند یک چالش جدید به مذاکرات ایران و گروه ۱+۵ اضافه کند؛ چالشی که سیاسی نیست و از تغییر مسوول سیاست خارجی اتحادیه اروپا نشات می‌گیرد. البته به شرطی که مذاکرات ایران و گروه ۱+۵ تا پایان موعد مقرر یعنی ۳۰ تیر به نتیجه نرسد. احتمالی که با توجه به چالش‌های مذاکرات اخیر دو طرف در وین، دور از ذهن نیست. مهلت شش‌ماهه توافق موقت ژنو برای رسیدن به توافق جامع، ۳۰ تیر (۲۰ جولای) به پایان می‌رسد. مطابق آنچه در توافق ژنو آمده، در صورت عدم‌دستیابی به توافق جامع تا پایان مهلت مقرر، مذاکرات برای یک دوره شش‌ماهه تمدید می‌شود که پایان آن می‌شود ۳۰ دی؛ یعنی دو یا سه ماه پس از پایان زمان ماموریت «اشتون» در سمت مسوول سیاست خارجی اتحادیه اروپایی. این مساله باعث ایجاد نگرانی‌هایی در مذاکره‌کنندگان ایران شده بود؛ مساله‌ای که «عباس عراقچی» در نشست خبری پس از مذاکرات دور چهارم وین به طور غیرمستقیم به آن اشاره کرد. نفر دوم تیم مذاکره‌کننده ایرانی با بیان اینکه «اگر در فرصت شش‌ماهه به توافق نرسیم فاجعه‌ای رخ نداده است»، گفته بود: «البته همه معتقدند اگر توافق در شش ماه اول به نتیجه برسد بهتر است چون ممکن است تحولاتی در آمریکا، اروپا و جاهای دیگر رخ دهد که کار را سخت‌تر کند.»

گزینه‌های جانشینی بارونس خندان

«کارل بیلت» وزیر خارجه سوئد و «رادوسلاو شیکورسکی» وزیر خارجه لهستان جدی‌ترین گزینه‌های جانشین «اشتون» به شمار می‌روند. گزینه‌هایی که هر دو در ماه‌های اخیر به ایران سفر کرده‌اند و علاوه بر مذاکره با مقامات ایرانی، از اصفهان نیز دیدار کرده بودند. «کارل بیلت» که انداختن عکس یادگاری از خبرنگاران حاضر در نشست خبری مشترکش با «ظریف» در خاطرات مانده است، در همان نشست به حق ایران در دسترسی به برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای اشاره کرد و گفته بود: «این بستگی به ایران دارد که درباره مدالیته‌ها توافق کرده و اعتماد جامعه بین‌المللی را جلب کند. حسن نیت در دو طرف (ایران و گروه ۱+۵) وجود دارد و توافق امکان‌پذیر است» او با بیان اینکه «درخصوص حقوق بشر با ظریف گفت‌وگو کردم»، افزوده بود: «چشم‌اندازهای دو کشور در این خصوص متفاوت است اما گفت‌وگوی عمیق‌تر می‌تواند تاثیرگذار باشد.» اما وزیر خارجه لهستان هم که مانند همتای سوئدی‌اش در زمستان به تهران سفر کرده بود، مواضع تندتری نسبت به «کارل بیلت» سوئدی به‌خصوص در مباحث حقوق بشری داشت. «شیکورسکی» با بیان اینکه «امیدواریم بتوانیم به خصومت در مورد برنامه هسته‌ای ایران پایان دهیم» گفت: «ایران راهی پیدا خواهد کرد تا جامعه بین‌المللی را قانع کند که برنامه هسته‌ای‌اش فقط برای اهداف صلح‌آمیز است.» او در پایان نشست خبری‌اش با «ظریف» از فیلترینگ برخی سایت‌ها در ایران انتقاد کرد و گفت: «وقتی در اصفهان می‌خواستم به صفحه یکی از روزنامه‌های لهستانی وارد شوم اما موفق نشدم و متوجه شدم متاسفانه این سایت در ایران فیلتر شده است. این موضوع را به آقای وزیر گفتم.» او پس از بازگشت از ایران، در یک مطلب توییتری از سانسور سخنانش انتقاد کرده بود و نوشته بود: «ظاهرا بخشی از کنفرانس مطبوعاتی من با آقای جواد ظریف که در آن در مورد سانسور سخن گفتم، سانسور شده است.»

یقه‌گیری از اشتون

«کاترین اشتون» که سال ۲۰۰۹ به سمت مسوول سیاست خارجی اتحادیه اروپا رسید، همواره مورد توجه رسانه‌های ایرانی بوده است. حتی «یقه لباس» او در مذاکره با «سعید جلیلی» مذاکره‌کننده وقت هسته‌ای ایران، حاشیه‌ساز شده بود و با برخی رسانه‌ها در داخل، با ابزار فتوشاپ برای او یقه درست کرده بودند. این امر با انتقاد سخنگوی اشتون مواجه شده بود. همچنین سفر پر سر و صدای سال گذشته او به ایران و دیدارش با «نرگس محمدی» و «گوهر عشقی» مادر «ستار بهشتی» حتی از «یقه لباس» هم برایش حاشیه‌سازتر و باعث شد تا در این بین «یقه» وزارت خارجه و اطلاعات ایران توسط مجلس گرفته شود.

سولانا مذاکره با ۲ مذاکره‌کننده

پیش از «اشتون»، «خاویر سولانا» اسپانیایی از سال ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۹ در این مقام بود. «سولانا» در دوران مسوولیتش با «علی لاریجانی» و «سعید جلیلی» مذاکره‌کنندگان هسته‌ای ارشد ایران به مذاکره پرداخت. اوج مذاکرات «سولانا» در دوران دبیری شورای امنیت ملی لاریجانی در زمان ریاست‌جمهوری احمدی‌نژاد بود؛ مساله‌ای که «علی‌اکبر ولایتی» مشاور امور بین‌الملل مقام معظم رهبری نیز در مناظره‌های انتخاباتی سال ۱۳۹۲ به آن اشاره کرد. او در بخشی از مناظره انتخابات ریاست‌جمهوری گفت: «لاریجانی و سولانا در مذاکرات به جای خوبی رسیدند و بر سر همین تعداد سانتریفیوژ توافق کردند اما درست همزمان با اینکه لاریجانی با سولانا مذاکره می‌کرد یکی از مقامات در نماز جمعه گفت ما مذاکره هسته‌ای نمی‌کنیم و سولانا به آقای لاریجانی گفت مسوول اجرایی کشور اینطوری گفته است.» اشاره «ولایتی» به سخنان احمدی‌نژاد در ۱۳ مهر ۱۳۸۶ و پیش از خطبه‌های نماز جمعه روز قدس بود. رییس دولت نهم در این سخنان با «سر خود» خواندن اقدام مذاکره‌کنندگان ایرانی، گفته بود: «... ملت ایران که در بن‌بست نیست، یا عده‌ای احساس مسوولیت کنند و سرخود بلند شوند، بروند بخواهند با آنها مذاکره کنند، آنها هم استقبال کنند...» به‌هرحال با روی کارآمدن باروس انگلیسی، او نیز مانند سولانا سیاست‌های راهبردی اتحادیه اروپا را اجرا کرد. او در روزهای نخست روی کار آمدنش در یادداشتی در روزنامه «تایمز» چاپ لندن از «دیپلماسی آرام اما با صدایی رسا» سخن گفته بود. او در قسمت دیگری از یادداشتش نوشته بود: «... اتحادیه اروپا همسو با متحدانش فشار بر ایران را برای کنترل برنامه‌های هسته‌ای این کشور ادامه خواهد داد.» اقداماتی که تنها در حد حرف باقی نماند و پرونده ایران را از شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی راهی شورای امنیت سازمان ملل کرد.

صباح زنگنه، کارشناس سیاست خارجی:

نگران نباشیم

پایان ماموریت «اشتون» چقدر می‌تواند بر روند مذاکرات تاثیرگذار باشد؟

با توجه به همگرایی که در کشورهای اتحادیه اروپا وجود دارد و صدای واحدی که از جانب آنها شنیده می‌شود، بعید به نظر می‌رسد که تغییر افراد به تغییر دیدگاه‌ها و سیاست‌های کلی منجر شود. ممکن است در روش کار، نحوه برخورد و گرداندن مباحث در مذاکرات با تغییر افراد تحولاتی ایجاد شود، اما در اصل سیاست‌ها تفاوتی ایجاد نخواهد کرد.

اما آقای عراقچی پس از پایان وین ۴ به تغییراتی در اروپا و آمریکا اشاره کرده بود که ممکن است کار را سخت‌تر کند.

این مساله جای نگرانی ندارد. تیم مذاکره‌کننده کارش را طبق روال انجام می‌دهد. نباید از این تغییرات احتمالی ابراز نگرانی کرد چراکه باعث سوءاستفاده دو گروه در داخل و خارج ایران می‌شود. برخی در داخل آماده هستند روی چنین سخنانی تحلیل بدهند که مذاکره‌کنندگان برای توافق عجله دارند. درحالی‌که تیم مذاکره‌کننده ایران مبانی خودشان را دارند و بر اساس آن مذاکره می‌کنند. در طرف خارجی نیز ممکن است تصور شود که ایران عجله دارد و مذاکرات را به گونه دیگری بخواهند ادامه دهند. بنابراین بهتر است در آرامش با همان زمان‌بندی پذیرفته‌شده از سوی طرفین کار ادامه یابد.

آیا کناررفتن اشتون به‌عنوان هماهنگ‌کننده گروه «۱+۵» می‌تواند ضربه‌ای به هماهنگی‌های مواضع مذاکره‌کنندگان وارد کند؟

اعضای ۱+۵ ممکن است هر کدام بنا به دلایلی در مذاکرات یا هماهنگی‌ها اخلال کنند اما آنچه ملاک است نماینده آن گروه است که هماهنگی ایجاد کند. از نظر جمهوری اسلامی مهم جمع‌بندی مواضع گروه ۱+۵ است.

جایگزین «اشتون» بیاید، می‌تواند روند مذاکرات را دچار مشکل کند؟

ممکن است نفر بعدی که بیاید یک تا دو هفته طول بکشد تا در جریان ریز جزییات مذاکرات قرار بگیرد. چراکه گزارش‌های روز به روز مذاکرات نوشته می‌شود تا به نفرات بعدی منتقل شود. اما با این حال روش و رویه مذاکره طبق همان روال باقی خواهد ماند و اینگونه نیست که پس از پایان دوره اشتون همه چیز از نو شروع شود. مذاکرات در چارچوب مشخص و معلوم انجام خواهد شد.

نگاه بیرون

تنگناهای هسته‌ای؛ در غیاب «اشتون»

REUTERS

ترجمه: محمد بوکان

هرچند «کاترین اشتون» بیش از هرچیز نقش هماهنگ‌کننده داشته است و نه تصمیم‌گیرنده اما نزدیکی او به همتای ایرانی خود و همچنین مدیریت مذاکرات باعث تمجید از او در جامعه بین‌الملل شده و بنا به گفته «رویترز» «سکوت بسیاری از منتقدانش را به‌همراه داشته است.» «اشتون» از زمان سپرده‌شدن مسوولیت مذاکرات هسته‌ای به ظریف، رابطه خوبی را با او برقرار کرده است به گونه‌ای که به نوشته «رویترز» «ظریف گاهی او را کتی خطاب می‌کند.»

هرچند در مذاکرات هسته‌ای بر اساس منافع ملی تصمیم‌گیری خواهد شد اما خود این امر –رابطه دوستانه «اشتون» و ظریف- باعث شده این مذاکرات مسیر بهتری را طی کند و به باور «کلیف کوپچان» تحلیلگر خاورمیانه گروه اوراسیا «... خروج «اشتون» از این مذاکرات حداقل در حاشیه می‌تواند باعث ضربه‌زدن به فضای مذاکرات و روند پیشرفت آن شود.»

پرسش اصلی این است که چه کسی قرار است جایگزین «اشتون» شود؟ هرچند کسی خبر ندارد و چه بسا تا لحظات آخر نیز رسما معرفی نشود اما بسته به اینکه مسوول جدید سیاست خارجی از کدام کشور باشد می‌توان پیش‌بینی کرد که چه مشکلاتی پیش خواهد آمد. چراکه مسوول جدید باید موضع خود نسبت به روسیه، چین و ایران را مشخص کند. همچنین بالعکس ممکن است که هرکدام از کشورهای ایران، روسیه و چین نسبت به انتخاب او واکنش نشان دهند.

نکته دیگر اینکه چه بسا مسوول سیاست خارجی اتحادیه اروپا منش و رفتار متفاوتی نسبت به «اشتون» داشته باشد و با توجه به حساسیت موضوع هسته‌ای ایران این خود احتمالا باعث برخی مشکلات خواهد شد.

بنا به تحلیل «رویترز»، یکی از دلایل انتخاب «اشتون» این بود که او فردی آرام، با طمانینه و کم‌حرف است و نسبت به مواضع خود افراط ندارد؛ «او صدای وفاق و اعتدال است.»

اما از دونفر به‌عنوان جانشین‌های احتمالی «اشتون» نام برده می‌شود؛ اولی وزیر امورخارجه سوئد «کارل بیلت» و دیگری همتای لهستانی او «رادوسلاو شیکورسکی» است. هردو اینها بنا به گزارش «رویترز» «شخصیت‌های پرسروصدایی هستند که راجع‌به همه‌چیز -از تحریم‌های اقتصادی گرفته تا تجارت و سیاست دفاعی- اظهارنظر می‌کنند» که همین امر می‌تواند باعث تحریک ایران شود.

این دونفر مسوول سیاست خارجی کشورهای مطبوع‌شان هستند. از این رو انتظار زیادی است که از آنها تنها انتظار مسوولیت هماهنگ‌کننده داشته باشیم و نه تصمیم‌گیرنده. چراکه به نظر می‌رسد آنها بیشتر تمایل به «نشستن در صندلی راننده و هدایت آن دارند» و این بدون شک واکنش آمریکا، چین، روسیه و ایران را به همراه خواهد داشت.

مساله مهم‌تر این است که به احتمال قریب به یقین با رفتن «اشتون»، دستیاران او نیز خواهند رفت که این خود نیز می‌تواند به مشکلات پیش‌رو دامن بزند. به ویژه در موارد تکنیکی که تا به امروز «هگل اشمت»، مذاکره‌کننده ارشد آلمانی تیم «اشتون» با رابطه حسنه‌ای که با گروه ایرانی برقرار کرده بود از عهده آن بر آمده بود. اما آخرین موردی که «رویترز» به‌عنوان مشکلات احتمالی بعد از تمام‌شدن مسوولیت خارجی «اشتون» پیش خواهد آمد، مساله حقوق بشر است. چراکه حداقل تا به امروز «اشتون» راجع به آن موضع نگرفته است و همت خود را در راستای حل مناقشه هسته‌ای ایران با غرب به کار گمارده است، اما به گمان تحلیلگر «رویترز» در صورت برداشته‌شدن تحریم‌ها و با توجه به علاقه شرکت‌های خارجی برای سرمایه‌گذاری در ایران، جانشین «کاترین اشتون» در آن صورت نوع مواجهه با ایران را مشخص خواهد کرد.

«شرق» از آرایش فراکسیون‌ها در آستانه انتخابات گزارش می‌دهد

«لابی» برای حضور اصلاح‌طلبان در هیات‌رییسه مجلس

آمنه شیرافکن

برآوردها این است که در هیات‌رییسه مجلس اتفاق خاصی رخ نخواهد داد. شاید یکی،دونفر از اعضای کنونی هیات‌رییسه بروند و برخی نمایندگان نزدیک به رهروان دوباره وارد هیات‌رییسه شوند. اما اتفاق تازه این است که لابی برای ورود اصلاح‌طلبان به هیات‌رییسه آغاز شده و گویا قرار است این رایزنی‌ها با فراکسیون رهروان ولایت انجام شود. لابی‌ها هرچه باشد، نتیجه نهایی فردا چهارم خرداد مشخص خواهد شد. البته اصولگرایان هم تلاش دارند تا بتوانند کرسی‌های بیشتری از هیات‌رییسه را از آن خود کنند. اما واقعیت این است که حرف و سخن بهارستانی‌ها بیش از هر زمان دیگری به سمت اعتدال می‌رود و جمع‌بندی‌ها بر این است که به‌جای نمایندگانی از فراکسیون اصولگرایان، این‌بار احتمال دارد که نمایندگانی از طیف میانه‌ترها و اصلاح‌طلبان راهی هیات‌رییسه شوند.

مقدمات این کار با برگزاری یکی، دو جلسه با فراکسیون رهروان ولایت چیده شده و نامزدهای احتمالی برای نایب‌رییسی، دبیری و کارپردازی هم مشخص شده است. اما همه اینها به نشست غروب امروز فراکسیون رهروان باز می‌گردد. هفت بعدازظهر امروز، فراکسیون رهروان ولایت درباره معرفی نامزدهای نهایی هیات‌رییسه به جمع‌بندی نهایی خواهد رسید. ماجرای ریاست علی لاریجانی تقریبا نهایی شده و کمتر احتمال جابه‌جایی او وجود دارد. حالا اگر گمانه‌زنی‌ها درست از کار در بیاید، به گفته اسماعیل جلیلی از نمایندگان عضو فراکسیون «رهروان ولایت» احتمال نامزدی سه‌نماینده میانه در هیات‌رییسه افزایش خواهد یافت. او درباره اینکه نامزدهای احتمالی اصلاح‌طلبان چه کسانی خواهند بود هم به «شرق» می‌گوید: «غلامرضا تاجگردون نماینده گچساران و مسعود پزشکیان برای نایب‌رییسی نامزد خواهند شد و جواد هروی و من هم برای دبیری و قسیم عثمانی و رمضانعلی سبحانی‌فر هم برای کارپردازی. البته این فهرست هنوز نهایی نشده اما اگر هرکدام از این افراد در نشست امروز فراکسیون رهروان رای بیاورد، انتخاب او در صحن علنی قطعی‌تر خواهد بود و اگر رای نیاورد هم که از نامزدی صرف‌نظر می‌کند.»

تغییر آرایش به نفع اصلاح‌طلبان؟

اگرچه زمزمه‌هایی از احتمال عضویت علی مطهری برای شرکت در هیات‌رییسه و نایب‌رییسی مجلس نیز مطرح است اما او پیش‌تر درباره این موضوع سکوت کرده و احتمال نامزدی‌اش در هیات‌رییسه را کمرنگ عنوان کرده بود. اخبار دیگر نشان از آن دارد که فراکسیون حامیان دولت همچنین برای سمت‌های دبیری و ناظران هیات‌رییسه نیز نامزد معرفی خواهد کرد. گویا در آخرین نشست فراکسیون حامیان دولت ۶۰ نماینده حاضر بوده‌اند و حالا این نمایندگان از فراکسیون رهروان مطالباتی دارند. نمایندگان میانه در بهارستان معتقدند که تغییر در چیدمان هیات‌رییسه این‌بار به نفع میانه‌ها خواهد بود و می‌تواند پیام مشخصی برای افکار عمومی به دنبال داشته باشد. آنها تاکید دارند که اراده‌ای به دنبال تغییر آرایش سیاسی هیات‌رییسه است و این تغییر این‌بار می‌تواند به نفع اصلاح‌طلبان و میانه‌ها باشد.

۸۵ درصد هیات‌رییسه در اختیار رهروانی‌ها

شکل‌گیری «فراکسیون اعتدال» موجب شده تا فراکسیون «رهروان ولایت» بیش از هر زمان دیگری از یک انشعاب جدی احساس خطر کند. اصلاح‌طلبان معدود حاضر در مجلس نهم بر این باورند که ایجاد یک فراکسیون تازه می‌تواند رهروانی‌ها را به سمت «فراکسیون اصولگرایان» هدایت کند. با این وجود تلاش دارند تا در رایزنی با رهروانی‌ها بتوانند برای حضور چند نماینده توانمند نزدیک به طیف اصلاح‌طلب در هیات‌رییسه لابی کنند. بالغ بر ۸۵ درصد نمایندگان عضو در هیات‌رییسه مجلس نهم از نمایندگان نزدیک به فراکسیون رهروان ولایت هستند. با این حال با روی کارآمدن دولت نهم و یک بام و دو هوای فراکسیون «رهروان ولایت» در برخی تصمیم‌گیری‌ها، امروز به خلق «فراکسیون اعتدال» در «بهارستان» منجر شده است. با این حال هنوز هم بسیاری از نیروهای میانه بر این باورند که حمایت فراکسیون نزدیک به رییس مجلس نهم می‌تواند سیاست مثبتی در حمایت از دولت باشد تا انشعاب از این فراکسیون.

خطر در کمین «رهروان ولایت»

باید دید آیا رهروانی‌ها این‌بار فرصتی برای حضور نیروهای اصلاح‌طلب در بهارستان فراهم خواهند کرد یا نه. بدون شک ناکامی اصلاح‌طلبان در ورود به هیات‌رییسه می‌تواند به ظهور یک فراکسیون جدید در مجلس منجر شود. فراکسیون «رهروان ولایت» بامداد سه‌شنبه درباره نامزدهای احتمالی هیات‌رییسه تشکیل جلسه خواهد داد و نامزدها در صورت رای‌آوردن در جلسه این فراکسیون؛ برای رقابت با دیگر فهرست‌های احتمالی به صحن علنی معرفی خواهند شد. علاوه بر «فراکسیون رهروان»، «فراکسیون اصولگرایان» و «جبهه پایداری» نیز در نشست‌هایی مشترک بنا دارند تا فهرستی مشترک برای انتخابات هیات‌رییسه پیش‌رو معرفی کنند. به این ترتیب در این سوی ماجرا رهروانی‌ها بیش از هر زمان دیگری به میانه‌های مجلس نزدیک شده‌اند و اصولگرایان به تندروها.

آگهی مناقصه عمومی

کد آگهی ۱۱۵-۹۳

سازمان پارکها و فضای سبز شهرداری کرج در نظر دارد نسبت به خرید لوله های پلی اتیلنی PE۸۰ (با فشارکاری ۱۰بار)جهت پروژه های انتقال وتوزیع شبکه های آب با مبلغ اولیه ۸/۲۶۵/۰۰۰/۰۰۰ ریال از کلیه اشخاص حقوقی (شرکتهای واجد صلاحیت) اقدام نماید. از متقاضیان شرکت در مناقصه دعوت میگردد از تاریخ چاپ و انتشار آگهی مناقصه حداکثر بمدت ده روز کاری به نشانی استان البرز- کرج عظیمیه- ضلع شمالی میدان استقلال- سازمان پارکها- طبقه همکف - دفتر امور پیمانها مراجعه و یا با شماره تلفن ۳۲۵۴۰۳۰۳ -۰۲۶ تماس حاصل نمایند.

الف- شرایط متقاضی: مطابقت اساسنامه و سایر مدارک ثبتی با موضوع مناقصه - سابقه کار مرتبط، ارائه کد اقتصادی- آگهی تاسیس-آخرین تغییرات روزنامه رسمی- گواهی ارزش افزوده و ارائه گواهی ممهور به مهر استاندارد معتبر درزمان تحویل کالاوگواهی مربوطه باید درزمان تحویل دارای اعتبار باشد.

ب- محل دریافت اسناد و قبول پیشنهادات: محل دریافت اسناد امور پیمانها و قبول پیشنهادات دبیرخانه سازمان پارکها میباشد.

ج- شماره حساب: متقاضیان می بایست بابت شرکت در مناقصه مبادرت به ارائه ضمانتنامه بانکی به مبلغ ۴۱۳/۲۵۰/۰۰۰ ریال یا اصل فیش واریزی بشماره حساب ۱۰۰۱۰۰۱۰۰۱۲۱ بانک شهر شعبه عظیمیه ۴۵ متری کاج به نام شهرداری کرج اقدام نمایند.

د- مهلت ارائه اسناد: حداکثر ده روز کاری از تاریخ درج آگهی وتاریخ بازگشایی پاکات اولین سه شنبه پس از عودت اسناد میباشد.

هـ -نحوه پرداخت : حداقل مبلغ ۵۰٪ از کل رقم قرارداد بصورت تهاتر با ملک (در سطح مناطق دوازدهگانه شهرداری کرج) محاسبه و از صورت وضعیت پرداختی کسر میگردد.

و -خرید اسناد : بابت خرید اسناد مبلغ ۲۰۰/۰۰۰ ریال به حساب شماره ۱۰۰۱۰۰۱۰۰۲۶۱ بانک شهر شعبه عظیمیه ۴۵ متری کاج به نام شهرداری کرج واریز و اصل فیش واریزی را همراه با معرفی نامه ممهور به مهر شرکت ارائه نمایند. (با همراه داشتن کارت اعتباری امکان واریز وجه در محل نیز میسر می باشد) همراه داشتن مهرشرکت جهت دریافت اسناد الزامی میباشد.

بدیهی است شرکت در مناقصه و ارائه پیشنهاد به منزله قبول شروط و تکالیف مقرر در اسناد مناقصه بوده و سازمان در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادات واصله مختار می باشد و هزینه درج دوآگهی توامان به عهده برنده مناقصه میباشد. ضمناً مشروح شرایط مناقصه در اسناد درج می باشد که شرکت کنندگان می بایست کلیه مدارک ارسالی را پس از اخذ با قید قبولی مهر و امضاء نموده و در پاکت های لاک و مهر شده تحویل نمایند و به پیشنهادات مشروط، مخدوش، نامفهوم و ناقص ترتیب اثر داده نخواهد شد. /م۳-۱/۱۸

روابط عمومی سازمان پارکها و فضای سبز شهرداری کرج

Park.Karaj.ir

ادامه از صفحه اول

آموزه‌های رخداد بروجرد

می‌گویم ظاهرا چون هدف این یادداشت همین پایانی است که تازه آغازی است و همان بزنگاه سنجش رویکردها و رفتارهاست. اما قبل از پرداختن به این هدف، لازم است به نکته‌ای کلیدی اشاره شود و آن؛ نقش نویسندگان و فعالان و رسانه‌ها (چه سنتی و غالب یا مجازی و اجتماعی میان فردی) است که نگذاشتند لغو همایش و پس‌گرفتن دعوت، امری عادی و معمول جلوه کند و قبح این اقدام ریخته شود. نگارنده که از آغاز تا پایان این ماجرا در جریان این ماجرا بود به ضرس قاطع بر این باور است که این نویسندگان و فعالان رسانه‌ای بودند که با برجسته‌کردن و در منظر عموم و خصوص قراردادن چنین تصمیمی (لغو همایش و پس‌گرفتن دعوت) موضوع را زنده نگه‌داشتند و به گوش پاستورنشینان رساندند. اما نکته مهم‌تر موضوع؛ آموزه‌های رخداد بروجرد است. این ماجرا؛ بزنگاهی است که نقاط‌ضعف انتصابات وزارت کشور را عیان کرد. اکنون سوالات بسیاری در افکارعمومی شکل گرفته و مردم؛ می‌پرسند زمام امور شهر و استان‌ها و نمایندگان عالی دولت در شهر و استان‌ها به دست چه کسانی سپرده شده است؟ در هر دولت برخاسته از انتخاباتی مردم‌سالارانه؛ منطقی و قابل‌پیش‌بینی است که مدیران سطوح ملی و منطقه‌ای از میان افراد همفکر خود برگزیده و منصوب شوند تا آنان با انگیزه تعلق به شعارها و برنامه‌های انتخاباتی رییس‌جمهور منتخب، دولت جدید را در عملیاتی‌کردن وعده‌ها یاری رسانند. البته این ضرورت، نباید مجوزی برای قلع‌وقمع کارشناسان و خدمتگزاران ناهمسو با دولت تلقی شود و مانند دوران هشت‌ساله احمدی‌نژاد؛ هزینه‌های سنگین ملی بر پیکر سیستم اجرایی کشور ایجاد کند. همچنین شرایط کنونی رییس‌جمهور روحانی در معرفی کابینه خود نیز قابل‌درک است. اما با همین بضاعت موجود هم امور را نباید رها کرد تا بزنگاهی همچون ماجرای بروجرد پیش آید تا معلوم شود برخی فرمانداران و استانداران تا چه اندازه از تفکرات روحانی و پایبندی به وعده‌های انتخاباتی او به ایرانیان، فاصله دارند. دولت؛ به همان میزان که به انتصابات حوزه دیپلماسی حساس است؛ باید در مسوولیت‌سپاری به فرمانداران و استانداران هم جدی و سخت‌گیر باشد، زیرا اینان هستند که باید ضمن تعامل با منتقدان دولت، پاسخگوی بدنه اجتماعی روحانی نیز باشند. چینش استانداران و فرمانداران، در نهایت ملاحظه‌کاری و محافظه‌کاری، بسترساز فرصت‌طلبی عده‌ای و بازتولید اقدامات افراد وابسته به دولت قبل یا قدرت‌گرفتن افرادی خنثی می‌شود. منصوب‌شدگانی که برپایه مصلحت‌سنجی؛ سمت گرفته‌اند یا ابقا شده‌اند، سوای ناهمسویی با برنامه‌های روحانی، اغلب؛ از دانش سیاسی لازم هم برخوردار نیستند تا مثل مورد بروجرد، تکانه‌های لغو همایش و پس‌گرفتن دعوت و هزینه سنگین آن برای دولت را پیش‌بینی کنند. ملاحظه‌کاری آغازین دولت در سپردن مسوولیت اداره استان‌ها و فرمانداری‌ها به برخی از ناهمسوها؛ قابل درک است اما ماجرای بروجرد؛ زنگ هشداری است تا خطرات ناشی از انتصاب‌های مصلحتی، مورد بررسی قرار گیرد و سکان امور به دست شایسته‌ها سپرده شود.

اراده برای تغییر

با حمایت منسجم افکار عمومی و حضور نیروهای داوطلب مردمی، نیروهای مسلح سرشار از انرژی و روحیه شدند و حماسه‌ها یکی پس از دیگری رخ داد؛ «آبادان از محاصره خارج شد»، «بستان آزاد شد»، «رزمندگان به مرز فکه رسیدند» و درنهایت طی ۲۳ روز نبرد بی‌امان در عملیات «بیت‌المقدس»، «خونین‌شهر دوباره خرمشهر شد» و پرچم پرافتخار جمهوری اسلامی ایران بر فراز مسجد جامع آن به اهتزاز درآمد. مردم با تمام وجود احساس کردند که «ان تنصرالله ینصرکم». آنها به انتظار نماندند تا «از آسمان اتفاقی بیفتد» یا «دستی از غیب برون‌آید و کاری کند»، بلکه دست‌به‌کار شدند، به خدای بزرگ و مهربان توکل کردند، در صحنه حاضر شدند و خداوند هم آنها را یاری کرد تا خرمشهر در سوم خرداد ۱۳۶۱ فتح شود. مردم که با همدلی عمومی در جریان نهضت اسلامی در سال ۱۳۵۷، شاه را از اریکه استبداد به زیر آورده و بر حکومت فردی و مادام‌العمر وی خط بطلان کشیده بودند، بار دیگر با تکیه بر قدرت و اراده ملی، ارتش متجاوز عراق را از خرمشهر بیرون راندند و مهر ذلت را بر پیشانی صدام‌حسین بی‌رحم، نشاندند. «فاعتبروا یا اولی الابصار».

***فرمانده پیشین نیروی هوایی سپاه پاسداران**

ادامه از صفحه ۵

نقد کتاب سرمایه در قرن بیست‌ویکم

ناگفته نماند که برخی رادیکال‌ها، از جمله دیوید هاروی، جغرافیدان سرشناس و نویسنده کتاب محدودیت‌های سرمایه با روش‌های اصلاح‌گرانه به‌هیچ‌وجه با این موضوع مخالف نیستند. استدلال هاروی این است که وجه طبقاتی مبارزه بر سر نابرابری درآمدی و امکانات اقتصادی، یعنی تشکیل اتحادیه‌های کارگری و وضع حداقل دستمزد، در عمل کارآمدتر است تا افزایش نرخ مالیات. راه‌حل‌های دیگری هم پیشنهاد شده‌اند. برای مثال، ریچارد ولف، استاد بازنشسته ممتاز اقتصاد سیاسی در دانشگاه ماساچوست وگرال پرویتز، استاد ممتاز اقتصاد سیاسی در دانشگاه مریلند، در کارهای جداگانه‌ای تجدید ساختار حکمرانی بنگاه‌های اقتصادی و مشارکت در تصمیم‌گیری، از جمله تصمیم‌گیری در مورد نحوه توزیع ارزش اضافی را پیشنهاد کرده‌اند. نیازی به گفتن نیست برای آنکه نظام تصمیم‌گیری در مورد ارزش اضافی تغییر کند، نخست باید سازوکار تصاحب آن دگرگون شود. به همین اعتبار، راه‌حل‌های بدیل از راه‌حل پیشنهادی پیکتی کمتر محافظه‌کارانه هستند. راه‌حل هرچه باشد، به نظر می‌رسد کتاب پیکتی گام بلندی بوده است در مسیر نقد سرمایه‌داری واقعا موجود. باید منتظر بود و دید آیا این کتاب مهم، گفتمان غالب اقتصاد سیاسی را هم دگرگون می‌کند یا نه.

***مدرس اقتصاد سیاسی کالج بارد شعبه سایمونز راک گریت برینگتون، ماساچوست**